

Micara Ardieleanu

Sub Ursa Mare

Fuioare
 De foc, se petrec
 În priviri, atingeri prea line,
 Leru-i-Ler,
 În șoapte divine...
 Cuvintele bat
 În colțul de rai,
 Leru-i Ler...
 Tremur în jur și în gând,
 Strivind buzele încet,
 Cu patimi înflorind în secret...
 Sub Ursa Mare,
 Fuioare din inimi
 Se prind în colind...
 Te uită, Moșule Moș, cum norii
 Ne prind... visătorii
 Își lasă în mâinile calde,
 Sărutul din suflet,
 Când trupul le arde...

Înger, Leru-i Doamne, Ler de nea...

La hotar de lumea noastră
 Și poveste, al tău înger,
 Al meu înger, la taifas se pierde
 Nătâng, între clipe care au fost
 Care nu sunt...

Și-n căușul palmei strâng
 Luminițele iubirii,
 Se cuprind în brațe tainic
 Când furtuni se dezlănțuie năvalnic
 Prin adâncurile firii, în destin...

Numai tu desprinzi iubirea
 Și-o agăți de gând străin,
 De rămâi un Don Quijote,
 Singuratic lângă cupele de vin...

Te îmbată vinul dulce, filozofic,
 Mestecând alchimic visuri
 Într-un creuzet al lunii spin...

Fir de argint țesut de îngeri
 Ne învăluie făptura,
 Răstignind pe crucea sorții,
 Dorul nostru, zbor păgân...

Șoapta ta în colind deschide
 Lin, poarta cerului și-a mea
 Iar pe ochii mei așterne
 Funigei, Leru-i Doamne, Ler de nea...

Florile, horele dalbe...

Cu năframa de argint
 Peste chipul de lumină,
 Te colind
 În clipa sfântă
 Să te simt ca-ntr-o poveste,
 De a fost și numai este...
 Florile, horele dalbe...
 Și din ceruri când desprind,
 Gânduri, rânduri
 Peste buzele arzânde,
 Vălurind
 Te prind de soartă,
 Florile, horele dalbe...